

Вірний друг (народна казка)

Автор Невідомий

Один чоловік посіяв просо. Через якийсь час прийшов подивитися, як воно зійшло. Глянув – усе просо заросло бур'янами. Махнув чоловік рукою та й каже: "Най його чорти полють". А чорти сиділи під межею і чули це. Чоловік поїхав, а вони всі зібралися та й випололи просо.

Через деякий час поїхав той чоловік знову на свою ниву. Приїхав, дивиться, просо виполене і вже високе виросло. Підходить він до проса, аж тут звідкись узявся чорт і спиняє його. "Це ж моя нива, – каже чоловік, – чого ж ти мене не пускаєш?" – "Нива то твоя, але обробив її не ти. Як хочеш, щоб я віддав тобі це просо, то приведи і покажи мені свого найвірнішого друга".

Поїхав чоловік додому і задумався. Кого вести до чорта, хто найвірніший друг? Тільки власна жінка. І повіз чоловік свою жінку.

Приїхали вони в поле, чекали, чекали чорта, а його нема. Настав вечір. Чоловік випряг коні, дав їм їсти і ліг з жінкою під возом. Заснули вони, аж тут підходить чорт і тихенько будить жінку. Вона прокинулася і хотіла крикнути, а чорт їй: "Тихо, не кричи. На тобі оце золото і вбий свого чоловіка. А як уб'єш, то дам ще більше". Та й дав їй ніж. Узяла жінка ніж і замахнулася на чоловіка. І в цю мить чорт розбудив його. Прокинувся чоловік, вибив у жінки ніж, закинув його і давай молотити жінку!

Чорт каже: "Бачиш, це не вірний твій друг".

Поїхав чоловік додому і думає: "Хто ж мій вірний друг?" Думав він, думав і не міг додуматися. Та взяв Рябка, прив'язав його ззаду до воза і знов поїхав до свого проса. І знов чекав аж до вечора, і застала його ніч. І знов ліг чоловік спати під возом.

Заснув чоловік, а до воза підходить чорт. Приступив чорт до собаки і простягнув йому кавалок ковбаси, щоб не гавкав. А собака почав гавкати і збудив хазяїна. Той встав, а чорт показав на собаку і каже: "Оце твій надійний і вірний друг".

І чорт віддав хазяїнові просо.